

له بلاو کراوه کانی مائپه ری به هه شت

په یوه ندى نیوان قورئان و دل

ناماده کردنى

باوکی پېشین

مائپه ری به هه شت

ba8.org

مائپه رنکی نیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پینا و بلاو کړدنه وهی نه و نیسلامه یه که سه له فی
صالح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون -
وه سه ر به هیج گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتە ۋە دەپنە ھۆى:

۱. شارەزاكردى موسولمانان و پەرۋەردە كرنىان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كرنەۋەى بېروباۋەر و رەۋشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىە كرنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كرنەۋەى موسولمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كرنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكرنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشناكردى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكراكردى ئەو شتانەى كە نامۆن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بكەيت ، وتەۋفىقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇقتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۆت لېى رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا وَحَبِينَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا بَعْدُ:

خوای په روږدگار زیاده ریز و شهرفیکی به مروژ به خشیوه و فزلی داوه
به سهر زوړیک له دروستکراوه کانی خویدا، له ناو مروژه کانیښدا به تاییه ت
ته وانه ی شوین پیغه مبه ران که وتوون و باوه ریان به په یامه کانی هیناوه ریزدارتر
و پله به رزترن له وانی تر، وه له ناو جهسته ی هر مروژیکیشدا پارچه گوشتیک
هیه که له هممو ته ندامه کانی تر بایه خ و زیده گرنگی پی دراوه و هه میشه
گوتاری قورئان ئاراسته ی تهو کراوه، به شیوه یه که باش بوونی تهو
سهرده کیشت بچا ک بوونی ته وای ته ندامه کانی تری، به پیچه وانه شه وه، وه
هه روه ها کاریگه ری خو ی هیه، تهو پارچه گوشته ش بریتیه له دل، له بهر
به پیزی و پایه ی دل که شوین و نشینگه ی ئیمان و باوه ر و جیگه و لانکه ی تهو
په یامه یه که خوای په روږدگار به خشیویه تی به مروژ.

بویه به ریزان: تهو ی مه به سته لیږدها بووتریت تهو یه که قورئان چو ن باسی
دلی کردووه و دلیش چو ن قورئانی له ئامیز گرتووه، تهو ش ده گه ریته وه بو
گرنگی و بایه خ قورئان له بهر تهو ی خو ی پیروژ و پر بایه خه ده بیت شوینه که ی

له مرؤفدا به بایه خترین ئەندام بیټ و پایه به رزترین شوین بیټ که دلّه. هەر
له بهر ئەوهیه که گوتاره قورئانیه کان راسته وخو ئاراسته ی دل کراون چونکه
گشت ئەندامه کانی تری جهسته شوینکه وته ی دلن و گویرایه لئی ئەون، جگه
له وهش دل بزوینه ری کرداره کانه و ههتا له یوه فه رمان دهرنه چیت و ههز و
ئاره زووی دلی له گه لدا نه بیټ ئەوا کاره که نایه ته جی به جیکردن، و ئەگه ریش
کاره که ئەنجام درا ئەوا به پپی نیه تی دل پاداشت و سزای بو دهنووسریت،
که وابوو دل پیش کردنی کاره که و دواى ئەنجامدانی کاره کهش هەر پیوه ره و
پشتگوی خستنی بو نیه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به گرنکی دل ده فه رمویت: "أَلَا وَإِنْ فِي
الْجَسَدِ مُضْغَةً: إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ،
أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ" (متفق علیه)

واته: ئاگادار بن که له جهسته دا پارچه گوشتیک ههیه: ئەگه ر هاتوو چاک بوو
ئەوا هه موو جهسته چاک ده بیټ، ئەگه ریش هاتوو خراپ بوو ئەوا هه موو
جهسته خراپ ده بیټ، ئەویش بریتیه له دل.

هه روه ها وه کو و تراوه:

لِلْقَلْبِ سِرٌّ لَيْسَ يَعْرِفُ قَدْرَهُ إِلَّا الَّذِي آتَاهُ لِلْإِنْسَانِ

واته: دل نهینه کی هه یه هیچ کهس نه ندازه ی نازانیت ته نه ا نه وه نه بیت که به خشیویه تی به مروژ.

یان پیشهوا ابن القیم به رهمهت بیت سه بارهت به دل ده لیت:

قَطْعُ الْمَسَافَةِ بِالْقُلُوبِ إِلَيْهِ لَا بِالسَّيْرِ فَوْقَ مَقَاعِدِ الرِّكْبَانِ

واته: برینی ریگابو لای خوا به دل نه وه به ریگردن و به سواری ناژه لان.

ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ ناماژی بو سنگی کردوه و سی جار فهرموویه تی: "التَّقْوَى هَاهُنَا" (صحيح مسلم) واته: ته قوا لیړه دایه.

جا ده مه وی ته م بابه ته گرنگه به چنده ته وه ریک بجه مه روو به م شیویه ی خواره وه:

أ/ قورئان بو سه ر دل دابه زیوه:

خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٩٢) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

الْأَمِينُ (١٩٣) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (١٩٤) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ

(۱۹۵) ﴿ (الشعراء) واته: بیگومان تهو قورئانه نیردراوی په روهرد گاری

جیهانه کانه، جوهره ئیلی ده ستپاک و ته مین هیڼایه خواری، بو سهر دلی تو، تا
بی بی به یه کی له ترسیڼه ران و خه لکی پی ترسیڼی، ته مه ش به زمانیکې
عه ره بی روون وئاشکرا دابه زینراوه.

له نایه تیکی تردا ده فهرمویت: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِیلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰی

قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ (۹۷)﴾

(البقرة) واته: ته ی پیغه مبه ر ﷺ پیان بلې: هه ر که سینک دوژمنی جوهره ئیله،
(بابزانیټ) که هه ر تهو جوهره ئیله

به فهرمانی خوا تهو قورئانه ی دابه زاندوته سهر دلت که کتیبه پی شووه کان
به ر است داده نیټ و رینموونی بو چاکه ده کات و مژده به خشیشه به ئیمانداران.

پیشهوا ابن تیمیه به ر همت بیټ له کتیبی " التحفة العراقية " دا له دواى

باسیکې دریځیه وه سه بارت به حالې دل له کوټاییدا ده لیټ: ته وه ی باسما ن

کرد ته وه روون ده کاته وه که بنچینه ی دین له راستیدا بریتیه له کاروباری

ناخ و دل، که پیک دیت له زانست و کرده وه، وه کرده وه دیارو ئاشکرا کانیش

هیچ سوودیکیان نیه به بی ناخ و دل.

هه ربویه دلى پیغمبهرى خوا ﷺ ساز و ناماده کرا بؤ وهرگرتنى قورئان و تهوئش له فهرمووده دا هاتووه بهم شیویه:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَاهُ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَّامِ، فَأَخَذَهُ فَصَرَعَهُ، فَشَقَّ عَنْ قَلْبِهِ، فَاسْتَخْرَجَ الْقَلْبَ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ عِلْقَةً، فَقَالَ: هَذَا حَظُّ الشَّيْطَانِ مِنْكَ ..."

(صحیح مسلم) واته: له ته نه سى کورې مالک هوه ده لیت جبریل هات بؤ لای پیغمبهرى خوا ﷺ له کاتیکدا تهو له گهل مندا له کاندا یاری ده کرد، جبریل گرتی و دای به زه ویدا و سنگی له ت کردو دلى دهر کرد و پارچه یه کی له دلى دهر کرد و ووتی: ته مه پشک و به شى شه یثانه له تودا...

ب/ زور دووباره بوونه ووی ووشه ی دل له قورئاندا و قسه کردن له گه لیدا:

ته مه ش خوی له وهدا ده بینیته وه که چوئن که سیك په یامیک بؤ ولاتیک ده نیریت به لام له ریگه ی پاشا و گه وره که یانه وه ئاراسته یان ده کات، چونکه ته ویش فهرمان ده کات به ژیرده سته کانی و ته وانیش ملکه چی برپاره که ی ده بن. به هه مان شیوه ئاراسته کردنی گوتاری قورئانی بؤ دل له ووه سه رچاوه ی گرتووه

به تاييه ت له لايه ن خوايه كه وه دابه زيئراوه كه خوئ دلى دروست كړدوه و
هه رخوايشى زانا و ئاگاداره به حالئ دلان.

جا به ريزان چوئن مروؤ له ژوريكدا يان خانويه كدا ناتوانيټ بزيټ و
به رده وامي به ژيان بدات ته گهر هاتوو ته و خانوه بنميچ (سه قف) و ده رگا و
په نجه رى پيوه نه بيټ، ئاوه هاش ئيمانيش ناتوانيټ له دليكا بمينيټه وه كه
به هيټ نه كرابئ و نه رازيئرايټه وه به (الحب، الخشية، الخوف، التقوى،
التواضع، الوفاء ...). بويه ته گهر ده ته وئ باوهر له دلتدا بمينيټه وه ته وا گرنگى
به چاك كړدنئ دلت بده و بيكه به مؤلگه ي ئيمان و باوهر و ئاماده سازى بكه
بو ته و كاره. جا با پيكه وه هه نديك له و ده صفانه بخوييښه وه له قورئاندا
سه باره ت به دل:

• ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ (الحديد: ١٦)

واته: ئايا ئيتر كاتئ ته وه نه هاتوو بو ته وانه ي باوهر يان هيئاوه دله كانيان ترسى
خواى تيډا برويښن و له خوا بترسن؟.

• ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (التغابن)

واته: جا ته وه ي باوهر ي ته واو بهيټ ته وا خوا دلى رپنموني ده كات بو لاي
خوئ.

- ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (٢٢)﴾ (الزمر: ٢٢)

واته: جا نایا تهو که سدی که خوی میهره بان سینهی گوشاد کردووه بو ئیسلام وله سهر ریپازی نوور ورووناکی په روه رد گاریتی وهك تهو که سه وایه که پیچه وانده یه؟ هوار و وهیل بو تهوانه ی که دلیان رهقه له ئاستی قورئان و یادی خوادا، تا تهوانه له ناو گومراییه کی ناشکرادان.

- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (٨٨) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (٨٩)﴾

(الشعراء) واته: تهو روژه ی نه مال سود دهبه خشیت و فریای ئاده میزاد ده که ویت نه مندال ونه وه، مه گهر که سیك به دل ودهروونی پاك و بیگهرد وپر له ئیمان به خزکته په روه رد گاری گه یشتییت.

- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

(٢٨)﴾ (الرعد) واته: تهوانه ی باوه ریان هیناوه و دل و دهروونیان ئارام ده بییت

به قورئان، ئاگادار بن که دله کان هه ربه قورئان و یادی خوا خوشنوود دهبن وده حه وینه وه.

• ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ

قُلُوبُهُمْ﴾ (الحج: ٥٤) واته: بؤ ئهوانه ی که زانست و زانیاریان پی به خشراوه

د لیبان و بزائن که بیگومان ئه م قورئانه حه قیقه ت وراسته وله لایه ن

په روه ردگاری توه رهوانه کراوه , ئینجا بروای تهواو وبتهوی پی دهینن

ودله کانیشیان ملکه چ دهییت بؤ خوا , بیگومان خوا هیدايه تدهری ئهوانه یه که

باوه ریان هیناوه بؤ ریگه و ریبازی راست و دروست.

له راستیدا ثایه ت زور هاتوه له سهر ئه و باسه به لام بؤ ئهوی بابه ته که دریژ

نه بیته وه ئه ونده مان باس کرد.

جا به ریزان: ئه وه گرنگ نیه که به خیرایی به سهر ئه م ثایه تانه دا برؤیت و

بیاخویتیته وه به لکو ئه وه سوود به خشه که بیریان لی بکه یته وه و له سهر

ثایه ته کان بوه ستیت و به چاو سهیری بکه یت و به می شک بیرى لی بکه یته وه

ئه و جا هه ست به قوولی ماناکانی قورئان ده که یت و هه ندیکی که میت بؤ

ده رده که ویت.

ج/ کاریگری قورئان له دلدايه :

گه وړه ترين دهستكهوت له روو كړنه قورئان بریتیه له ژيانه وهی دل و هیوړبوونه وهی، و سه ختړین نه خوشیش له پشتكړنه قورئان بریتیه له مردنی دل و ړه قبوونی، هه ربویه پهنه و وانه و سود وهرگرتن له قورئان كورت كراوته وه بۆ سهر دل به ته نهایی یان كه سیك ههول بدات به دل گوئیستی بیت، وه كو ده فهرمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ

شَهِيدٌ (۳۷)﴾ (ق) واته: به راستی تالو به سه رهاتانه دا یاده وهی هه یه بۆ

كه سیك دلیکی زیندوی هه بیت، یاخود گوی بۆ قورئان رادی بیت، له کاتیكدا ناماده بیت بۆ فهرمانبه رداری و نه نجامدانی هه موو کاریکی دروست.

له ثایه تیکی تر دا خوی گه وړه باسی گرنگی دل له ویدا ده کات كه هه ركه سیك ته گه رهاتوو ده رگای دلی داخستبیت و قوفلی لیدابیت ته و سود له نووری قورئان وهرناگری و روشنایی قورئان نایگریته وه و لیی بی به شه.

وه كو ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (۲۴) ﴿

(محمد) واته: ثایا ته وانه بۆ له ثایه ته کانی قورئان رانامینن و تینافکرین، تا

په ندو ناموژگاری لی وهر بگرن، به لکو قوفل له سهر دلان دراوه هیچ خیریکی
تیناچی بویه ئاوا گومړا و سهر گهردا بوون؟

ابن مسعود رضی الله عنه ده لیت: " دل وه کو مه نجل وایه تهنها به قورئان پری
بکه نه وه و به هیچی تر جگه له و سهر قالی مه کهن".^۱

یان له ثایه تکی تردا ده فرمویت: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَحْجِدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ (٤٩)﴾ (العنکبوت) واته: به لکو

قورئان چهند ثایه تیکی روون و ناشکران له سینه و دل و دهر وونی ته و
که سانه دا که عیلم وزانستیان پی به خشراوه وله به ریانه، به راستی جگه له
سته مکاران که س به ره له ستی و نکولی له ثایه ته کانی نیمه نیه.

پیشه و ابن کثیر له ته فسیری هم ثایه ته دا ده لیت: قورئان له سنگه کاند
پاریزراوه، له سهر زمان سانا وئاسانه، و به سهر دلشدا ده سه لاتداره، و که سیش
ناتوانیت وینهی قورئان بهینیت نه ووشه و نه مانای.

^۱ : فن التدبر في القرآن الكريم، د. عصام بن صالح العويد: ص: ۲۹.

عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي صَدْرِهِ أَزِيْرُ كَأَزِيْرِ الْمَرْجَلِ مِنَ الْبُكَاءِ" (صحیح: صحیح ابي داود: ۸۴۰).

واته: پیغه مبهري خوام بينی ﷺ نوښی ده کرد و له سنگيدا کولپه دهات وه کو کولپدی ناری کولای نیو مه نجل به هوۍ گریانیه وه .

د / مه به ستی هره گه وړه وسهره کی له خویندنی قورنات بریتیه له تیږامانی دل:

پیشهوا السیوطي له کتیبی " الإیتقان فی علوم القرآن " دا ده لیت:

خویندنی قورنات به تیږکران و بیرکړنه وه و تیږگه یشتنه وه ده بیت، هدر ته وه شه مه به ستی هره گه وړه و داواکراوی هره گرنګه و ناخ و دهر وون به وه ده کریته وه و تاسووده ده بیت و دلته کان به وه رووناك دهنه وه. وه هره وها خواۍ په روه ردگار حیکمه ت له ناردنه خواره وهی قورناتی بو روون کردوینه ته وه و ده فهرمویت:

﴿كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ (۲۹)﴾

(ص) واته: هم قورناته کتیبی کی پیروزه دامانبه زاندوه بو لای تو، بو ته وهی

تایه ته کانی لیکېده نه وه و بیرى لى بکې نه وه و بؤ ته وهى خاوه ن بړو هو شه کان
په ند و ناموژ گارى وهر بگرن و تیښکرن.

یان له تايه تیکی تردا ده فرموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ

أَقْفَالُهَا﴾ (٢٤) ته گهر سهرنج بدهیت لیږده ده فرموی ﴿أَقْفَالُ﴾ واته چه ند

قوفلیک له و دل له دراوه نه وهک ته نها یهک قوفل، وه ته گهرنا شوینی قورئان

بریتیه له دل له بنچینه دا و ههرکات گوئیستی قورئان بیت راسته وخو

ده چیته کانگای دل وه و تییدا نارام ده گریټ و خاوه نه که شی تاسووده ده کات

به لام به هو ی گومان و تاوان و پشتگوی خستنه وه دل له که چه ندین به ربه ستی بؤ

دروست بووه و بیبهش کراوه له دوسته نزیک و هاوده مه به و فاکه ی، به و هو یه وه

ناهی لریټ دل چیژ له قورئان وهر بگریټ که تامه زرویه تی.

هه ربویه پیغه مبه ری خوا ﷺ زه م و سهرزه نشتی که سیکی کردوه که

هه ندیک تايه ت ده خوینیته وه لى تیښا فکری و بیرى لى کاته وه: بویه

ده فرموی: "لَقَدْ نَزَّلْتُ عَلَيْكَ اللَّيْلَةَ آيَاتٌ، وَيُلِّ لِمَنْ قَرَأَهَا وَلَمْ يَتَفَكَّرْ فِيهَا إِنَّ

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

(١٩٠) ﴿آل عمران﴾ واته: له راستیدا ته م شه و تايه تانیکم به سهردا

دابه زیوه، وهیل بو تهو که سهی که ده یخوینیتته وهو بیرى لى ناکاته وه: ﴿به راستى له دروستکردنى ئاسمانه کان و زه ویدا و له ئالوگوږى شه و ورؤژدا به لگه و نیشانه ی زؤر هه ن بو که سانی ژیر و هو شمه ند﴾.

ابن مسعود رضی الله عنه ده لیّت: له سهیر و سه پرسورمانه کانى قورئان بوهستن و هه لوهسته بکه ن، و دلتانى پى بجو لیّت، و با له کاتى قورئان خویندن تاندا بیرتان لای کو تایی سوره ته که نه بیّت که که ی ته واوی بکه ن.^۱

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

^۱ : فن التدبر في القرآن الكريم، د. عصام بن صالح العويد: ص: ۳۳.